

Hep Bahar Koksun Dudakların

– S.SAMYELİ · 21 Nisan 2015

**** HEP BAHAR KOKSUN DUDAKLARIN ****

/ Adını her zikirde içimdeki ateş,
Yeniden harlanıyor gece gözünden /

Bitsin artık bu hasret.
Tabiat ananın coştığı bir günde,
Bulutlar raksa durmuşken,
Rahmet pınarlarına karış da gel.
Bir yağmur tanesi ol,
Tutun zülüflerime.
Şavkından harelensin,
Hasretine mil çektiğim bu gözler.

Süzül perçemlerimden,
Kılavuzun olsun çehremde oluşan
Yılların şahidi derin çizikler.

Damla damla dökül,
Solgun yanaklarımdan
Ayaz vurgunu dudaklarıma.
Erisin ruhumda ki,
Torosların karı.
Çoşkun bir ırmak gibi,
Taşsın dökülsün,
Yıksın arzular surunu bendini.
Fecrin kızılığında hüzne bulanıp
Şafaklar sökene kadar arş-ı alaya kalkarken
Bu defa sevdandan yana yorgun,
İki yana düşsün narin bilekler.

Sakın hazana aldanıp
Eylül'ü düşürme soluğuna
Buzlar oluşsa da bazen ruhumda
Sen aldırma kırılır bir zaman sonra.

Hadi szl zlflerim den
Damla damla dş,
Sevda orağı ak gerdanıma.

Tabiat ana oyun eder
Zamansız değişirse mevsimler
Sen sakın göz' e aldırma.
Cemreler teker teker düşer
Havaya, suya, toprađa
Ben ıslanırken Nisan yağmurlarında,
Hep bahar koksun,
Senin o vişne çürüğü gl dudaklarında.

S.SAMYELİ